

Díákkronika

2025-2026. tanén

Szerkesztő: Tankovicsné Trapp Ildikó

Fotó: Kurucz Miklós

Klebelsberg 150

Kollégiumunk 2003-ban nyitotta meg kapuját, azóta minden évben megemlékezünk a névadónkról. Idén azonban az évforduló kapcsán egyhetes programmal készültünk. A rendezvénysorozatot **Ujváry Gábor** Magyar Érdemrend Lovagkereszt- díjas történész nyitotta meg. Előadásában átfogó képet adott gróf Klebelsberg Kuno életéről, munkásságáról. Ezt követően Szita Károly polgármester felavatta az emléktáblát.

A hét további részében országos és helyi versenyeken bizonyították a diákok ismereteiket a jeles államférfi munkásságáról. Az érdeklődők online feladatokat is megoldhattak a témában.

A **Klebelsberg-vetélkedő** számomra egy rendkívül élvezetes és emlékezetes élmény volt. A csoporttársammal sok időt és energiát fektettünk a felkészülésbe, hogy a lehető legjobban teljesítsünk. A befektetett munka végül meghozta a gyümölcsét, hiszen sikerült megszerezni az első helyet, ami hatalmas örömmel töltött el minket. A verseny során nemcsak izgalmas feladatokat oldottunk meg, hanem rengeteg új és érdekes információt is megtudtam Klebelsberg Kunóról. Összességében egy nagyon tanulságos és motiváló élmény volt, amelyre szívesen gondolok vissza. **Völgyi Krisztina**

A földszinten elhelyezett kiállításunk a korszak hangulatát idézte. A meghitt környezetben szívesen megpihentek a kollégistáink egy baráti csevegésre. **Bogdán Ákos** és **Vajda Milán** az emlékhéten még nem is sejtette, hogy hamarosan beírják nevüket a kollégium történetébe, hiszen ők lettek a 2025-2026-os tanév **Klebelsberg-díjas tanulói**. Szeretettel gratulálunk mindkettőjüknek!

Új otthonunk

Hatalmas élmény volt, hogy én is képviselhettem a csoportomat a **9. évfolyamosok közötti sportvetélkedőn**. Én alaptól szeretek sportolni, kiskorom óta versenyzek is. Nem is gondoltam volna, hogy a fiúk ennyire segítőkészek lehetnek, ez egy pozitív csalódás volt. Nagyon

kedvesek, türelmesek és aranyosak voltak. Meglehetősen gyorsan összeszoktunk, ez az esemény indított el aztán beszélgetéseket. Szerintem nagyon jól összekovácsolta a csoportot. Nagyon élveztem a programot és jó volt együtt versenyezni. **Pápa Zsófia**

A **9. és 12. évfolyamok közötti „csatában”** nagy örömmel vettem részt. Szeretek játszani, versenyezni, az pedig különösen hajtott, hogy megverjük a végzősöket. Mi legyünk a jobbak! Nem tudtam, hogy milyen feladatok lesznek, de mindent próbáltam megoldani.

Szükség volt logikára, kézügyességre, koncentrálásra, és persze együttműködésre. A vécépapíros feladatnál viszont magamra voltam utalva. Sok mindenre kellett figyelnem. A tele poharat úgy kellett eljuttatnom az asztal szélére, hogy ne csepegjen ki a víz, mert akkor elázik a papír, és lehetőleg még gyors is legyek. Kisebb nehézségeket leküzdve végül is második lettem. Sajnos a versenyt a végzősök nyerték, de én is leszek végzős... **Androsics Bence**

A **szüreti bálra** készülésünket ötleteléssel kezdtük. Mivel a csoportunk nagyon sokszínű, sok tehetséges csoporttársam van, ezért elhatároztuk, hogy kihasználjuk ezt, több stílust és műfajt mutatunk be. Én korábban sok rockzenét hallgattam, ismerem és szeretem ezt a stílust, ezért nem volt kétséges, hogy ehhez a csapathoz csatlakozom. Egy népszerű

magyar együttes, a Tankcsapda Mennyország Tourist című közismert számát választottuk. Nagyon élveztem a próbákat és az előadást is, felszabadult voltam. Ez volt az első esemény, ahol igazi közösségként mutatkoztunk be a Klebibe. Nekem még régi emlékeket is felidézett az esemény. **Tuzai Kamill**

Amikor Nelli néni említette, hogy a karácsonyi ünnepkörhöz kapcsolódóan **kifestjük az ablakokat** a kollégiumban, azonnal jelentkezünk a feladatra, mert mi szeretünk rajzolni és festegetni. Mindketten óvónőnek tanulunk, az iskolában már megismerkedtünk a technikával. A Pinterestről gyűjtöttünk ötleteket, amiket „összegyűrtünk”, és a saját stílusunk szerint valósítottuk meg. Megegyeztünk abban, hogy egy téli tájat varázsolunk az első emeleti aulába. Jó lett volna egy kedves állat is a képre, így rárajzoltunk egy őzikét is. Örömmel dolgoztunk együtt, hiszen nemcsak osztálytársak, hanem barátnők is vagyunk. Ez egy jó alkalom volt arra, hogy egyesítsük a kreativitásunkat is. Miután elkészült, megmutattuk a csoporttársainknak is, akik nagyon megdicsérték minket. Jólestek az elismerő szavak, mi is büszkék voltunk a közös alkotásunkra, ami az adventi időszakban díszítette a Klebit. **Krémer Noémi - Nikolics Cintia**

Már egy éve rendszeresen kondizom, ezt többen is tudják rólam, hiszen naponta látogatom a konditermet. A **Klebi Kupáról** Balu bá' mesélt nekem. Azt javasolta, hogy mivel jó az erőnlétem, edzésben vagyok, ezért képviseljem a kollégiumot a rendezvényen. Örültem a felkérésnek és a megmérettetésnek, hiszen a távlati céljaim között is a versenyzés szerepel- igaz testépítőként. Jól éreztem magam a versenyen mindkét versenyszámban. Elégedett vagyok az eredménnyel is, hiszen 9. évfolyamosként rögtön dobogós lettem. **Bacsi Linett**

Alma mater

Minden évben nagy szeretettel várjuk vissza az elballagott diákokat egy kis beszélgetésre. Szerencsére sokan visszalátogatnak, hogy megosszák élményeiket a csoportvezetőkkel, a mentorokkal.

Rendszerint novemberben Horváth Balázs tanár úr pedig egy olyan találkozót szervez, ahol a volt kollégistáink a diákokkal találkoznak. Ezen a rendezvényen a volt Klebisek bemutatják a felsőoktatási intézményüket, a szakjukat, valamint a (leendő) hivatásukról beszélnek. Az előadók különböző területről érkeznek, így több szakma megismerésére van lehetőség. Ezek az alkalmak nagyon hasznosak a végzős diákoknak, hiszen a kötetlen, jó hangulatú beszélgetésen az egyéni kérdésekre is választ kapnak a tanulók.

Az idén négy egykori DÖK-tag mutatta be intézményét, tanulmányait. *Csíkvar Dániel* közgazdászként dolgozik, míg a 2019-es év Klebelsberg-díjasa, *Habler Péter* kommunikáció és médiatudomány szakon végzett. *Fodor Krisztina* és *Varga Janka* még felsőfokú tanulmányaikat végzik. Janka mérnökinformatikus utolsó éves hallgató, Krisztina a néhány km-re lévő MATE

Gyógypedagógiai Karát ismertette meg a hallgatósággal.

Klebelsberg Kollégiumtól Cristiano Ronaldoig címmel tartott előadást **Varga Tamás**,

közel 20 éve végzett kollégistánk. Az első emeleti aula zsúfolásig megtelt. Természetesen a sport volt a középpontban, de az előadása messze túlmutatott egy focirajongóknak szóló programon. Tamás bemutatta szakmai fejlődését- masszórból oktató- , de beszélt a nehézségeiről is. Kiemelte az emberi kapcsolatok, a barátság jelentőségét is, ami meghatározó minden ember életében. A tudása, a kitartása, az elkötelezettsége, pozitív személyisége és optimizmusa példaértékű. A

lendületes előadása mindenkit magával ragadott, még sokáig beszédtema volt. Jó néhányan a rendezvény után is érdeklődtek. Amit én magammal vittem: „Ha gödörben vagy, arra gondoldj, hogy ezek azok a pillanatok, amelyek hozzásegítenek a kiúthoz”.

Búcsúzóink

Számtalan emlék, rengeteg közösségi program. Sok új barát, életre szóló baráti kapcsolatok, Nevetés és sírás. Talán ezek a szavak jellemzik leginkább az itt töltött középiskolás éveinket. Lezárult egy korszak, búcsúzóink,

Érzéseinket Vajda Milán öntötte szavakba.

Mint egy bőrönd, amit átcipelünk a küszöbön. Augusztus 31. mindannyiunk életének meghatározó dátuma volt, és azt gondolom, marad is. Valahol olyan lesz, mint egy születési dátum, csak innentől más értelmet nyer majd. 2021-2022-t írtunk, mikor kinyitottuk a táskákat, kipakoltuk őket, majd elkezdjük megtölteni 4, illetve 5 évvel. Élményekkel, könnyekkel, emlékekkel, régi-új barátokkal, szerelmekkel... Alvós macikkal, a legrondább mamuszokkal, néhány éjszakával, közös fogmosással, a papíron 10 órai elalvással. Tanárokkal, támaszokkal az útra, tudással és tapasztalattal.

Ha már itt tartunk, engedjék meg, kedves pedagógusaink, hogy Önökhöz szóljak!

Maguk voltak azok, akik egy-egy nehezebb napon két szóval, néhol egy öleléssel, apró édességgel mosolyt tudtak csalni arcunkra. Támogattak bennünket céljaink elérésében, azok megvalósításában. Vitába szálltak egymással a liftkulcsért, egy-egy terem foglalásáért, a legmelegebb szobáért. Megteremtették a legnyugodtabb környezetet a tanuláshoz, a közös lelkizős beszélgetésekhez. Mindezt azért, hogy nekünk jobb lehessen.

...Eljött a napja, hogy a bőröndöt lezárjuk. Behúzzuk a zipzárt, négy kerékre állítsuk, és továbbgurítsuk. Elgurítsuk arra, amerre mennie kell. De egyet, kedves alsóbb éves társaink, jegyezzetek meg!... Ami itt történik, az otthon történik. A radiátor melege közös ajándék, legalább annyira, mint tanáraink védelme. Élvezzétek, és legyetek mindig hálásak azért, amitek van! Tudjuk, hogy sokszor nehéz. Milyen nehéz lenne, ha még így sem lenne? Küzdjétek az álmokért! Legyetek hősök! Magatok és mások jótevői!

Kívánok minden végzős társamnak egy olyan életet, amelyet az emlegetett bőrönd tartalmával megtölt, amilyent elképzelt. Sok sikert a továbbiakban!

Beszédem írása közben itt jött el az a pont, mikor nem ér többet más, mint annyi, hogy KÖSZÖNÖM!

Az alsóbb évfolyamosok nevében Palkó Vera és Szűcs Gréta köszönt el.

Nehéz most itt állni előttetek, mert ez a pillanat egyszerre szép és szomorú. Szép, mert egy hosszú út végéhez értetek és szomorú, mert búcsút kell vennünk tőletek. Bár őszintén, tőletek búcsúzni nem is olyan könnyű. Főleg, mert ti voltatok azok, akik megtöltöttétek ezt a kollégiumot étellel...meg néha zajjal is.

...Mi, tizenegyedikesek, még csak most kezdjük igazán megérteni, mit jelent ez a hely. Ti viszont már tudjátok: a kollégium nem csak egy épület, hanem egy második otthon. Egy hely, ahol barátságok születtek. Ahol volt, hogy segítettetek egymásnak, amikor kellett, és volt, hogy csak ott voltatok egymásnak csendben. Ahol megtanultátok, hogy nem kell mindig mindent egyedül megoldani.

És talán most még nem is érzitek igazán, de ezek az évek egyszer vissza fognak köszönni. Egy illatban, egy dalban, egy nevetésben... vagy akár egy teljesen random pillanatban, amikor eszetekbe jut egy-egy közös este.

Most pedig eljött az idő, hogy továbblépjetek. Új helyek, új emberek, új kihívások várnak rátok. Lehet, hogy bizonytalanok lesztek. Lehet, hogy lesznek nehéz napok is. De egy dolgot soha ne felejtsetek el: innen indultatok. És amit itt kaptatok, az veletek marad. Mi itt maradunk...de a kollégium már nem lesz teljesen ugyan olyan. Hiányozni fog a hangotok a folyosóról, hiányozni fognak a nevetések. Még az is hiányozni fog, amikor valaki túl hangosan hallgatta a zenét...mert azok is TI voltatok.

És bármennyire is viccelődünk most, van valami, amit komolyan mondunk: Köszönjük!

Köszönjük az emlékeket, a példát, a pillanatokot. Köszönjük, hogy megmutattátok, milyen egy igazi közösség. És ha majd egyszer nehéz lesz, jusson eszetekbe, hogy volt egy hely, ahol otthon voltatok. Köszönünk mindent! Sok sikert nektek, az érettségien és az élet megpróbáltatásaiban!

Elismerő oklevélben részesültek

kulturális, sport, közösségi, DÖK

Bálint Bence

Bálint Botond

sport

Borosán Fanni

Kovács Zsigmond

Bálint Barnabás

Pálfi Eszter

Turi Csenge

kulturális, közösségi

Solymosi Zoltán

Orbán Barnabás

Horváth Kitti

kulturális, sport

Horváth Levente

Klebensberg-díj

Bogdán Ákos

Vajda Milán

közösségi

Kovács Vanessza

Lakatos Léna

DÖK

Bogdán Ákos

Simor Hanga

sport, közösségi

Horváth Huba

közösségi, DÖK

Novák Róza Míra

kulturális

Szőke Anna Katalin

Orsós Szilvia

Évfordulók

A zene nekem az önkifejezést jelenti. Érzelmeket, stílust, személyiséget. Zenével szinte bármit ki lehet mutatni az emberek felé. Gitározni 5. osztályos koromban kezdtem el, főként a Guns N' Roses hatására. Barátokkal sokat zenéltünk együtt, egy idő után viszont ez elmaradt. Aztán idekerültem a

Klebibe és újra lett lehetőségem zenélni. Itt a zenekarban mindenki ügyes, jó velük együtt zenélni. Nagy örömmel szórakoztattuk diáktársainkat a **zene világnapján** is. **Mizsei Botond**

A citerázást még gyerekkoromban kezdtem el a nagyszüleim hatására, akik mindig is közel álltak a népi hagyományokhoz. Ők ismertették meg velem ezt a hangszeret, és tőlük kaptam az első citerámat is. Kezdetben csak hobbiként foglalkoztam vele, de hamar megszerettem a közösséget és az együtt zenélés élményét. Egy időre családi okok miatt abba kellett

hagynom a citerázást, de amikor újra lehetőségem nyílt rá, örömmel tértem vissza hozzá. Jó érzés volt ismét a húrok közé csapni, és átélni azt a különleges hangulatot, amit csak ez a hangszer tud adni.

Ezért is vállaltam el nagy örömmel, hogy a **magyar kultúra napján** bemutatom a diáktársaimnak ezt a kevésbé ismert népi hangszeret.

De a közös örömeinkben is lelkesen részt veszek. A legutóbbi előadás, amit a kollégiumban tartottunk, különösen emlékezetes maradt számomra. Nagyon jól éreztem magam a csapattal, jó volt együtt zenélni, és látni, hogy a közönség is élvezi, amit csinálunk. Ez az élmény megerősített abban, hogy a citera, a zene és az összetartozás mindig fontos része marad az életemnek. **Óvári Dániel**

Az állatok világnapja alkalmából a kollégium számos programot rendezett. Én nagyon szeretem az állatokat, és úgy tapasztalom, hogy ők is engem. Akár a saját kutyusom, Bogyó, vagy a baráti köröm kedvencei. Ezért is választottam „*Az ember—állat kapcsolatok*” c. előadást.

Az előadó, *dr. Molnár Marcell* egy történeti áttekintéssel kezdte az előadását, amelyben elmondta, hogy az állat mint táplálék és ellenfél/ versenytárs jelent meg először. Miután sikerült eltalálni egy-egy nagyobb állatot, ezzel meg is változott a kapcsolat az ember és az állat között. Megtudtuk azt is, hogy a kutya után a birka volt a következő állat, amit háziasított az ember.

Az előadó hozzám hasonlóan gyermekkorától tart állatokat, ezért saját tapasztalataiból is építkezik. Munkája során egy hiányterületet oktat, hiszen tanulmányai során nem találkozott az egzotikus állatok tanításával, pedig manapság egyre többen tartanak különleges fajokat. Azonban fő témaköre a terápiás állatok viselkedésének tanulmányozása, amellyel az antrozoológia tudománya foglalkozik. Itt különösen fontos a gazdi és az állat közötti kapcsolat, mivel a terápiás állatok a nehéz sorsú gyerekeknek, felnőtteknek segítenek a mindennapokban. Általában kutyák, de az előadó törpenyúllal is dolgozik.

Az ember és az állatok kapcsolata sokféle lehet. Általános, hogy a kígyókat sokan nem szeretik. De jelentős az is, hogy milyen kultúrkörben nevelkedtünk.

Itt van a vadászat kérdése. Ehhez is sokféleképpen állhat hozzá az ember. Vannak, akik azt mondják, hogy a vadászok elborult agyú gyilkosok. Mások pedig azt vallják, hogy ugyanolyan gazdálkodási forma, mint bármi más.

A sokrétű előadáson az előadó kitért az állatkertek működésére és az állatvédelemre is.

Az állatok jótékony hatása vitathatatlan, akinek van állata, az nap mint nap tapasztalja ezt. Megérik a bennünk rejlő feszültséget, szomorúságot, ilyenkor felvidítanak, de figyelmeztetnek minket a veszélyekre is. Vigyázzatok rájuk!

Jovánovics Dzszenifer

Az állatok világnapja alkalmából még egy flashmobra is összeálltunk. A lelkes résztvevők egy fekete macskát formáltak meg. A vakító sárga szemeken kívül mindenki talpig feketébe öltözött.

Hagyományaink

emlékezetes pillanatok hozott. A tánc közben éreztem igazán, mennyire összekovácsolja a közösséget ez a hagyomány. Nagyon büszke voltam arra, hogy ilyen fontos szerepet tölthettem be az eseményen. Ez az élmény biztosan az egyik legszebb emlékem marad a kollégiumi éveimből. **Orsós Szilvia**

Az évfolyamunk feladata az idén a **farsang** megszervezése volt. A mi csoportunk sok-sok ötletelés után egy 20 éves osztálytalálkozót adott elő. Jól sikerült, de számomra az est egyik legizgalmasabb programja a karaoke volt. Egyedül nem szeretek énekelni, de párban szívesen részt veszek rajta. Ricsi a barátom, ez megkönnyítette a közös fellépést. A szerencse mellettünk állt, hiszen egy nagyon népszerű számot húztunk, a Reptért. Mindketten mindent beleadtunk, nem izgultunk, önmagunkat adtuk, felszabadultan kiengedtük a hangunkat... és másodikok lettünk.

Benkő Fruzsina Noémi

A hittantáborban mindig szerveznek **táncházat**, amelyen mindig

nagy örömmel veszek részt. Így nem volt kétséges számomra, hogy a kollégiumi rendezvényen is ott leszek. A lépések egy része ismerős volt, de újakat is tanultam. Nagyon jól éreztem magam, remek kikapcsolódás volt együtt táncolni a többiekkel. **Borondics Réka Rebeka**

Diákhét

Március közepén egy hétre mi vettük a kezünkbe az irányítást... legalábbis a programok tekintetében.

Közel 400 diák számára állítottunk össze egy változatos és élményekben gazdag heti programot, amelyben idén számos új lehetőséget is kínáltunk. Az egyik legizgalmasabb újdonság a szabadulószoza volt, ahol a résztvevőknek 30 perc alatt kellett végigjárniuk a jelen, a múlt és a jövő szobáit, hogy megtalálják az elveszett Klebi Kupát. Emellett a diákok betekintést nyerhettek egy rab mindennapjaiba is a Somogy Vármegyei Büntetés-végrehajtási Intézet programján keresztül. A hét során a sport is fontos szerepet kapott: a sportvetélkedőkön a csapatok összemérhették erejüket, és sokszor izgalmas, holtversennyel záruló küzdelmeket láthattunk. Egy másik délután alkalmával a kreativitás került előtérbe, amikor a diákok kortárs költők bőrébe bújva fedezhették fel, mi rejlik egy-egy vers mögött. A logikai gondolkodásra is több program épült: az egyik foglalkozáson a résztvevőknek a kézügyességüket és térlátásukat is használva kellett különböző térbeli formákat kirakniuk. Összességében a hét nemcsak szórakoztató, hanem tartalmas és közösségépítő élményt is nyújtott minden résztvevő számára.

Bach Gergő

Már kiskorom óta focizom, nagyjából amióta járni tudok. A foci a szenvedélyem, ebből is szeretnék majd megélni. Egyelőre a falum csapatát, a Nágocs SE-t erősítem középpályán. Hétközben pedig a kollégiumban focizom. A diákheti csapatunk egy baráti társaság, különböző évfolyamokról és iskolákból. Ahogy a

fotón is látszik jókedvűen és magabiztosan vártuk az ellenfeleket, és persze nagy technikai tudással. Jól teljesítettünk, mert egy döntetlenünk lett, a többit pedig megnyertük, így mi lettünk a legjobbak. **Németh Róbert**

Korábban ritkán pingpongoztam, de amióta itt vagyok a Klebiben szinte mindennap játszom. Szeretem ezt a sportot, mert feltölt, és ha kicsit feszültebb vagyok, annak a levezetésére is kiváló módszer. A diákhéten barátságos mérkőzéseket vívtunk egymással. Úgy érzem, hogy egyre jobb vagyok, de a legfontosabb talán az, hogy élvezem a játékot. Bízom abban, hogy jövőre a Klebi Kupán a sakk mellett ebben a sportágban is indulhatok. **Rácz Nándor**

Mi már többször voltunk a barátainkkal **szabadulószobában**, ezért úgy gondoltuk, hogy a diákhéten kihasználjuk a lehetőséget. Mi négyen barátnők (Bogi, Niki, Vanda, Zsóka) kevesen

voltunk, így szerveztük Dávidot, hogy erősítse a csapatot. A feladat a kollégiumhoz kötődött, hiszen a becses Klebi Kupát kellett visszaszerezni. A hajszában nemcsak a helyszínek, hanem az idősíkok között is ugráltunk. Így kerültünk egy régi írógép közelébe is, aminek a használata egy kis fejtörést okozott, de végül megtaláltuk az abban elrejtett utasítást. Ezt követően már

pillanatok alatt megoldottuk a feladványt: CARPE DIEM.

Ez elindított közöttünk egy izgalmas beszélgetést. Fontosnak tartjuk a mindennapok megélését, az apró örömeket, de tudatosan tervezzük a jövőnket.

Végezetül annyit, hogy természetesen kijutottunk. **Koszteleczy Boglárka- Horváth Nikolett**

A diákhét egyik abszolút kedvenc programja volt ez az építő kihívás. Ritka az olyan program, ami ennyire képes beszippantani az embert. Egyszerre volt szükségünk türelemre, logikára és odafigyelésre. Bár megizzasztott minket a szerkezet, de a végén látni az összeállt formát, hatalmas sikerélményt adott. Remek hangulatú kikapcsolódás volt, ami tényleg kicsit más megvilágításba helyezte a logikai alkotást. **Bogdán Ákos**

A **Kutyatár** a kollégiumban járt. Izgalmas, szívszorító történeteket hoztak, aranyos szerethető kutyusokkal, akik mindenki szívébe belopták magukat. A kutyák nemcsak háziállatok, hanem igazi barátok is, akik mindig hűségesek hozzánk, ameddig mellettünk vannak. Ez a látogatás emlékeztetett arra, hogy mennyire különleges és értékes a kapcsolat az emberek és a kutyák között. A fotón látható vendégeink a szomorú történeteik ellenére is annyi szeretetet adtak, hogy mindenki szívét megmelengették. Nagyon szeretem a kutyusokat, és nagyon szeretnék is majd egy kutyust, aki a hű társam lesz. **Kiss Alexa Amira**

A diákhéten megrendezett **röplabdaverseny** számomra egy különleges élmény volt. Már az elején tudtam, hogy szeretnék részt venni rajta, hiszen a röplabda nagyon fontos része az

életemnek. Amikor pályára léptem, nem a győzelem járt a fejemben, hanem az, hogy élvezzem a játék minden pillanatát. Számomra a röplabda nem csupán egy sport, hanem egyfajta kikapcsolódás és feltöltődés is. A verseny alatt végig jó hangulat uralkodott, és öröm volt együtt játszani a csapattársaimmal. Külön élmény volt, amikor a fotós éppen azt a pillanatot kapta el, amikor nyitottam. Ez a kép emlékeztet arra, hogy mennyire

szeretem ezt a sportot. Nem az eredmény volt a legfontosabb, hanem az, hogy együtt játszhattunk és jól érezhettük magunkat. A röplabda számomra egy ajándék, amely mindig örömet ad. Örülök, hogy részese lehettem ennek a versenynek, és biztos vagyok benne, hogy még sok hasonló élmény vár rám a jövőben. **Buruts Letícia**

Klebi Kupa

Általános iskolás koromban kezdtem el sakkozni egy helybeli bácsival, akivel heti rendszerességgel játszottunk. Ő ismertette meg velem az alapokat.

Februárban költöztem be a kollégiumba, és a sakkszakkört választottam. A tudásomat Csaba bácsi segítségével elméleti ismeretekkel egészítettem ki. Jól megy, ezért Csaba bácsi benevezett a Klebi Kupára. A 3. táblán játszottam, és meg is nyertem. Ez az első versenyem, és máris a legjobbak között vagyok. Jövőre ismét indulok.

Rácz Nándor

Kilenc éve kosárlabdázom. Marcaliban kezdtem, az idén augusztusban pedig a KASI-hoz igazoltam, mivel kollégista lettem, és itt töltöm a napjaimat Kaposváron. A kollégiumban Balu bá'-hoz is járok szakkörre. A tanár úr vetette fel, hogy játsszak a Klebi Kupán. Nagyon örültem, hogy felkért, főleg azért, mert mindhárom csapattársam Marcaliból származik, régóta ismerjük egymást. Nagyon jól működött a csapatunk, meg is nyertük a streetball versenyszámot.

Guzsvinecz Kornél

11 éves úszó múltamból adódóan lehetőséget kaptam, hogy én képviseljem a kollégiumunkat a megyei rendezvényen. Idén vettem részt először, és rögtön győzelemmel járultam hozzá a kollégium sikeréhez. Azt gondolom, hogy ez egy hasznos rendezvény. Jól éreztem magam a versenyen.

Katona Ákos

Végzősként próbáltam ki magam először a push and run versenyen. Igaz, „csak” harmadik lettem, de nem az eredmény a legfontosabb. Bizonyítottam magamnak, hogy ezen a területen is képes vagyok teljesíteni. Arra biztatok mindenkit, amennyiben teheti, próbálja ki magát minél több sportágban, mert az apró sikerek is számítanak.

Horváth Levente

Már évek óta részt veszek a Klebi Kupán, és mindig örömmel töltött el az, amikor nyertünk. Idén én emelhettem fel a kupát a magasba, ami egy nagyon különleges érzés volt. Láthattam a barátaim örömét is, ami egy hatalmas plusz volt. Sajnálom, hogy idén élhettem át utoljára.

Szokol Botond

<i>Úszás</i>		
Helyezés	Név	
1.	Szabó Nóra	50 m mellúszás
1.	Katona Ákos	50 m gyorsúszás
2.	Bolvári Vivien	50 m gyorsúszás
2. helyezés: Csapat (4X50 m gyorsváltó)		
<i>Asztalitenisz</i>		
Helyezés	Név	
1.	Bauer Noémi	egyéni
2.	Tavaszi Ádám	egyéni
2.	Borosán Fanni – Kovács Zsigmond	páros
2. helyezés: Csapat		
<i>Sakk</i>		
1.	Tuzai Kamill	1.tábla
1.	Lóth Ádám	2.tábla
1.	Rácz Nándor	3.tábla
1. helyezés: Csapat		
<i>Push&Run</i>		
3.	Bacsi Linett	
3.	Horváth Levente	
1. helyezés Csapat		
1. helyezés Fiú streetball		
1. helyezés Leány röplabda		
1. helyezés Kötélhúzás		
1. helyezés az összesített csapateredmény alapján		

Felkészítő tanárok: Királyné Baudiss Katalin (röplabda) - Hegyeshalmi Csaba (sakk)

Tóth László Norbert (asztalitenisz)

Egészség hét

Az egészséghéten számtalan program közül választhattunk. Íme, néhány élmény.

Évek óta járok a Festőműhely szakkörre, ahol Miklós bá' tanít minket rajzolni és festeni. Én leginkább pasztellel és grafitceruzával dolgozom. Pasztellel többnyire tájképet készítek, ceruzával pedig koponyákat és különféle illúziókat rajzolok. Az alkotásom már kiállításon is megjelent, amire nagyon büszke vagyok.

Ezen az **élményfestésen** mint segítő is közreműködtem, de fontos volt számomra, hogy a kép elkészítésében is részt vegyek. Ez furcsamódon az egészségtelen ételeket ábrázolja...elrettentésül. Habár a festmény nagyon szép lett, jó rátekinteni. Ez számomra több mint egy kép, a barátságot is jelképezi, hiszen együtt alkottam a hozzám közelállókkal.

Asperján Viktor

Valójában ritkán fogyasztok mézet, ezért is örülök, hogy részt vettem az előadáson. Sok fontos információt megtudtam többek között a méhek életéről, a **mézekről**, a méz jótékony hatásáról. Több különleges ízű és fajtájú mézet kóstoltam. Mindegyik nagyon finom volt, nem tudnék egyet kiemelni közülük. **Kübler Dániel**

A mindennapokban próbálok egészségesen táplálkozni, mert így egyszerűen jobban érzem magam. Ha normális kajákat eszem, akkor több energiám van, nem vagyok annyira fáradt, és könnyebb odafigyelni a suliban vagy bármi másra. Ezért is örültem annak, hogy a kollégiumban is volt lehetőség **egészséges ételeket** fogyasztani. Én szinte minden ételt megkóstoltam. A legjobban a gyümölcssaláta ízlett, volt benne barack, alma, banán, meggy. Szóval,

egy igazi vitaminbomba, pillanatok alatt ki is ürült a tál. Kukoricasalátát otthon is gyakran készítünk, a kollégiumi is nagyon finom volt... majdnem annyira mint anyáé☺. A zellert nem szeretem, de a többiek igen, mert a zellersaláta is gyorsan elfogyott. Szerintem fontos, hogy vigyázzunk magunkra, és ne együnk összevissza. Próbálok több zöldséget meg gyümölcsöt enni és kevesebb édességet vagy gyorskaját. Persze, néha belefér az is, de nem mindennap. Összességében azért eszem egészségesen, mert szeretnék jól lenni.

Barabás Vanda

A fenntarthatóság szellemében

„Saját magunk veszélyes becsapása, ha azt gondoljuk, hogy a világűr menekülési lehetőséget kínál a Föld problémái előtt. Ezeket a problémákat itt kell megoldanunk.” Martin Rees

Otthon az udvarunk is tele van szebbnél szebb növényekkel: gyümölcsfákkal, szőlővel, virágokkal, bokrokkal. Ezért is vállaltam, hogy részt veszek a **kollégium környezetének zöldítésében**. Először a megfelelő tápanyagban gazdag földet a fiúkkal közösen előkészítettük a növényeknek. Az ültetés pedig a lányok és a női nevelőtanárok feladata volt. A fotón az utolsó fázis látható, amikor is bőven megöntözöm a növényeket, hiszen ez nélkülözhetetlen a megeredéshez, a későbbi fejlődéshez. A növényeket kicsit a magaménak is érzem, mivel az én segítségem is hozzájárult az ültetéshez. Bízom abban, hogy évek múlva is díszítik a kollégium udvarát. **Asperján Viktor**

Érdekesnek találtam a **tanösvény vetélkedőt** egy épületben, ezért jelentkeztem erre a programra a barátnőmmel, Leilával. Nem volt információnk arról, hogy milyen lesz ez a „séta”, csak annyit tudtunk, hogy vigyünk magunkkal telefont. A tanösvényen végighaladva a természet sokszínűségét ismerhettük meg. Többek között találkoztunk rókákkal, elmerültünk a vizek világában - persze virtuálisan. A feladatok viszonylag könnyűek voltak, de azért tudtunk meg új dolgokat is, és még jól is éreztük magunkat. Kedvet kaptam ahhoz is, hogy elmenjek sétálni otthon a közeli erdőbe. Fontosnak tartom a környezetvédelmet, a mindennapokban próbálok minél kevesebb szemetet termelni.

Henn Dorka

az erdő szeretete vitt erre a programra. Nem csalódtam, mert nem tanórai jellegű volt, hanem játékos formában rendszereztük az ismereteinket. Remekül éreztem magam. **Dávid Luca Virág**

A falunk bővelkedik természeti kincsekben, van patakunk és egy csodálatos, nagy erdőnk, ahova gyakran kijárunk a családdal kutyát sétáltatni és feltöltődni. Récsei Kata erdőpedagógus egy **interaktív foglalkozást** szervezett a kollégiumban az erdő mint ökoszisztéma címmel, ami így nekem elsőre nem sokat mondott. Igazából a kíváncsiság és

A témahéten széles volt a programkínálat. Én azért választottam az erdei sétát, mert szeretek sétálni, szeretem a természetet, és még sosem jártam a közeli **Zaranyi erdőben**. Először a Mi-

Csodafarmot jártuk körbe, ahol egy különleges „teremtményt” pillantottam meg, amit azonnal meg is örökítettem. Ahogy a fotón is látszik egy tujából faragott teniszezővel találkoztam.

Először lenyűgözött a látvány, de így a visszanézve a fotót, már nem vagyok abban biztos, hogy jó ötlet- e így

megváltoztatni a természetet. A kirándulásunk az erdőben folytatódott, ami már zöldbe borult. A jó levegő, a szép környezet üdítően hatott rám, sikerült felszabadulnom, elengednem az iskolai stresszt. Úgy láttam, hogy a többiek is feltöltődtek. Örülnék, ha gyakrabban szerveznének hasonló programokat! :) **Horváth László**

Kiállításaink

Már megszokott számunkra, hogy a kollégiumba belépve szebbnél szebb alkotásokat csodálhatunk meg. Már hagyománya van az év eleji **nyári képekből** összeállított fotósorozatnak, amely az esős őszi napokon nosztalgikus élményt jelent mindannyiunknak. A kollégisták pillanatképei a nyár sok-sok emlékét idézik fel.

rendhagyó tárlat volt **Urbancsek Adél** díszlet és jelmeztervező vagy **Vanyur István** szobrászművész munkáinak bemutatása is. Az év utolsó kiállításán pedig **Hidasi Ágnes** lenyűgöző **tűzzománc** alkotásait csodálhattuk meg.

Kurucz Miklós tanár úr arra törekszik, hogy a tanév folyamán minél több képzőművészeti ág képviselőit megismerhessük és különlegességekkel találkozzunk. Ilyen

AZ AJTP tanulói pedig **portfóliót** készítenek. A tablók hű „lenyomatai” a diákok személyiségének. Az eltérő kivitelezések, megoldások kifejezik a fiatalok sokszínűségét.

megismerjük önmagunkat és egymást is. Emellett fejleszti a kreativitást és az önreflexiót. Később visszanezve emléknék is nagyon értékes.”

Golub Emese

„A portfólió azért jó, mert segít bemutatni, kik vagyunk, mit gondolunk magunkról, és mik a fontos dolgok az életünkben. A kollégiumi portfóliós hétvégén mindenki készített egy nagy kartonlapot képekkel és idézetekkel, ami lehetőséget adott az önkifejezésre. Így nemcsak szöveggel, hanem vizuálisan is meg tudtuk mutatni a személyiségünket. A portfólió segít abban, hogy jobban

Vendégeink

A rendszeres kiállítások mellett arra törekszünk, hogy minél több terület, szakma, egyesület tevékenységét bemutassuk. Kiváló vendégeink tartalmas előadásokkal, interaktív feladatokkal teszik színesebbé hétköznapjainkat.

A tanév elején *Peternel Péter* kapitányságvezető, r. alezredes a *biztonságos közlekedésről* tartott előadást, kitérve a ma oly népszerű közlekedési eszközre, a rollerre.

Hegedüs Józsefné Dr. Jóba Enikő gyógyszerész a természet kincseivel ismertetett meg bennünket. A *gyógynövények* jótékony hatásainak ismerete mindannyiunk számára fontos.

Ciki a cigi címmel tartott előadást *Kutas Márton* egészségfejlesztő. Úgy véljük, ez a téma mindig aktuális. Bízunk abban, hogy a hallottak ismeretében többen leteszik a cigarettát.

Az élet néha azon múlik, hogy mennyire tudunk megfelelően

reagálni egy-egy veszélyhelyzetre. Mindenki szeretne segíteni, de sokan vagy félnek, vagy „lemerevednek”, vagy egyszerűen csak nem tudják, mit tegyenek. *Bálint Gábor* mentőtiszt „gyorstalpalója” a legfontosabb teendőkre hívta fel a figyelmet.

Nagy megtiszteltetésben volt részünk, hiszen *Dr. Obádovics Gyula* matematikus, országos hírvű szaktekintély látogatott el intézményünkbe. Gyula bácsi tudása, életútja, személyisége, vitalitása példaértékű.

A *Takáts Gyula Könyvtár* izgalmas programmal készült. A VR-ozást most próbáltam ki először, és elmondhatom, hogy mindenkinek ajánlom. Egy kreatív, újszerű formája a testmozgásnak,

amit a vizualitással összekapcsolnak, ezért olyanoknak is érdekes lehet, akik nem szeretnek sportolni, vagy nem szeretnek kimozdulni otthonról. A kép alapján úgy tűnhet, hogy kevés köze van a sporthoz, de nagyfokú koncentrációt igényelt a fénykardok mozgatása közben az akadályok kikerülése. Az igazi sportolást valamelyest tudja helyettesíteni, mert kb. félórát játszottam, és folyt rólam a végén már a víz. Nem olcsó

egy ilyen felszerelés, szóval nem mondanám, hogy mindenki vegyen egyet, viszont ha van lehetőségetek kipróbálni, akkor mindenképpen éljetez vele. **Jemerik Csenge**

Király Kötöny környezetmérnök a *fenntartható közlekedés*ről tartott előadást a témahéten. Az előadó a fogalmak megismerése után gyakorlati példákon keresztül tette szemléletessé a legfontosabb tudnivalókat, amelyek a benzines , ill. az elektromos autó előnyeit és hátrányait mutatta be.

Én korábban jártam gerinctornára, ezért tudom, hogy mennyire fontos a megfelelő gyakorlatok

végzése a problémák megelőzésében vagy javításában. A heti programok közül azért választottam a tornát, mert számítottam arra, hogy az előadást *Kutas Júlia* gyógytornász, rehabilitációs szakember egybeköti egy kis mozgással. A résztvevők közül többen érdeklődtek a gerinctorna iránt, ezért a gyógytornással nemcsak nyújtásokat és általános kondíciót javító gyakorlatokat végeztünk, hanem speciális mozgást is, amelyek közül többet én is rendszeresen végzek. Nagyon élveztem a közös tornát,

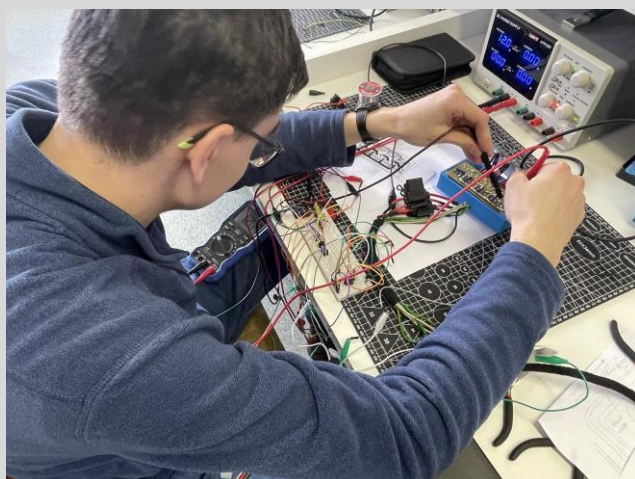
felfrissültem. Remélem, hogy jövőre is lesz ilyen program! **Rácz Viktória**

Hobbi

Varga Bálint ugyan inkább a szobájában tartózkodó diák, de mégsem kell senkinek sem bemutatni a kollégiumban. Aki egyszer is beszélt vele, megjegyzi magának a nyugodt, megfontolt és szellemes fiút. Mindig széles mosollyal köszönti- még a fáradsága ellenére is- társait és tanárait. Jókedve és optimizmusa, kiegyensúlyozottsága üdítően hat a mindennapokban. A beszélgetések során pedig kiderül, hogy sokoldalú és tájékozott fiatalember, akinek az érdeklődési köre szerteágazó. Azt talán kevesebben tudják róla, hogy szereti a történelmet, a jó filmeket és lelkes színházrajongó is, mint azt, hogy mindig valami „elektronikai” kihíváson töri a fejét...akárcsak N. Tesla.

"Úgy vélem, semmi sem fogható ahhoz a lázas izgalomhoz, ami akkor tölti el a feltaláló szívét, amikor látja, hogy valamely agyszüleménye sikeresen megvalósul" N.Tesla

De hogyan is kezdődött ez a szenvedély?

Még általános iskolás koromban, a fizikaórán látott kísérletekkel kezdődött az érdeklődésem az elektronika és a villamos készülékek iránt. Ez alapján választottam középiskolát, vagyis inkább technikumot, hogy az elektronika világában szakmát tanuljak. Majd én is elkezdtem otthon kísérletezni. Először egy sörösüvegből készítettem egy Tesla-tekerceszt asztali méretben, majd egy detektoros rádiót állítottam össze egy tekercsből és egy kondenzátorból, mellyel az AM adókat

tudom venni és hallgatni. Legutoljára kísérleti szinten egy DC motort építettem némi rézdrótból, egy jégkrémpálcikából és egypár gémkapocsból. De az iskolában építettem már egy sztereo erősítőt és egy labortápegységet is. Ezek után már úgy éreztem, hogy kellően tájékozott vagyok és a kezűgyességem is felfejlődött. Így hát nekiálltam egy kapcsolóvédő áramkör megtervezésének, legyártásának és beépítésének a családunk tulajdonában álló 54 (!) éves Zsiguliba. Természetesen a tanárain és a szakmában jártas ismerőseim segítségével. Véget nem érő tesztelgetések és mérések árán (mint ahogy az a képen is látszik), de elkészítettem, s ezzel kiküszöböltem egy tervezési hibát a Zsigában. Eredetileg a bakelitkapcsolón ment keresztül a fényszórót meghajtó nagy áram- kb. 7 amper. Ez már elég volt ahhoz, hogy az 50 évnyi használat alatt megolvadjon a bakelit, tehát tönkre ment a kapcsoló. Rengeteg tapasztalatot és tanulságot szereztem a szovjet kapcsolási rajz olvasásánál, a nyomtatott áramkör tervezésénél, a teszteléseknél és a méréseknél. Azóta az elektronika kiválóan teljesít, az élettartama mondhatni örök élet plusz egy nap, de hogy még 54 évig működni fog, az biztos.

Az összes elvégzett projektem végén, pedig egy olyan érzés a jutalom, ami semmihez sem fogható: **Láss csodát, a tákolmány működik!**

Aranyosok vagyunk

Kollégiumunk a kezdetektől tagja az Arany János Tehetséggondozó Programnak, ennek pedig már 25 éve. A jubileumi országos ünnepségen a kollégium rangos díjat vett át a hálózatban végzett közösségépítő tevékenységéért (Határtalan irodalom, Versengő, MIX- Röplabdatorna). A több mint két évtized alatt számos jelentős eredményt értünk el képzőművészet, versmondás, vagy néptánc kategóriában- egyéniben és csapatban egyaránt. A kollégium négyszer érdemelte ki „A legeredményesebben felkészítő kollégium” címet az AJTP Országos Művészeti Fesztiválon. Színjátzás kategóriában 2 fődíj, 8 aranyminősítés, 3 ezüstminősítés és számtalan „legjobb ...” elismeréssel büszkélkedhetünk. A Röplabdatornán pedig hat alkalommal bizonyultunk a legjobbnak az AJTP intézmények közötti versengésben. A program sok lehetőséget és élményt ad a résztvevőknek.

Végzős kollégistánk így emlékezett az eltelt 5 évre.

A program rendkívül sokat segített számomra a különböző kapcsolatok kialakításában, illetve

megtanított az alkalmazkodásra és az együttműködésre is. Nagy fejlődést tapasztaltam a személyiségem terén is, ugyanis a program önismeretóráin számos dologra kaptam megvilágítást, illetve ezáltal közelebb is kerültünk egymáshoz az osztálytársaimmal. Az Arany János Tehetséggondozó Programban résztvevő diákok sokkal türelmesebb és figyelmesebb kapcsolatokat tudnak egymással és másokkal is kialakítani, ehhez hozzájárul a rengeteg csapatépítő program, bentmaradós hétvége. Számomra a “TP” magát az önállóságot és a talpraesettséget jelenti. Hálás vagyok, hogy ennek az útnak és szociális fejlődésnek a részese lehettem, illetve a kapcsolatoknak, amiket-remélhetőleg-a felnőtt életbe is magammal viszek majd. **Wágner Fanni**

Aki pedig még az út elején áll.

Szerintem az AJTP-be leginkább a közösség miatt éri meg jönni, mert itt tényleg nemcsak osztálytársak leszünk, hanem egy igazi család is. Én azért jöttem ide, mert egy csomó embertől hallottam, hogy nagyon jó minden program, és sok helyet lehet megismerni, ami örök élmény marad. Az egész a gólyatáborral kezdődött, ahol már az első napokban nagyon jól összekovácsolódott a társaság.

Bár a tábor is hatalmas élmény volt, szerintem a bennmaradós hétvégék alatt kerültünk csak igazán közel egymáshoz. Van karácsonyi bennmaradós, ahol az összes AJTP-s évfolyam a kollégiumban marad és közös programokat szerveznek nekünk a csoportvezetők. Szerintem ez az egyik legjobb bennmaradós. A bennmaradósok alatt jöttünk rá, hogy mennyire számíthatunk egymásra, és itt kötöttük a legszorosabb barátságokat is. Vannak AJTP-s versenyek, ahol másik megyében lévő AJTP-sekkel ismerkedhetünk meg. Azért is jó ide jelentkezni, mert olyan lehetőségeket és programokat kapunk, amikről mások csak álmodoznak. Itt mindenki segít a másoknak, legyen szó tanulásról vagy bármi másról, szóval sosem érzed magad egyedül. **Tóth Rózsa**

Mindennapjaink

Nagyon szeretek kézműveskedni, ezért amikor megpillantottam a szakköri listán a **fonalvarácsoló** kifejezést, rögtön gondoltam, hogy ez nekem való. Pontosan nem tudtam, hogy mit fogunk csinálni, csak azt, hogy fonalakkal dolgozunk. Rólam azt kell tudni, hogy imádok mindent, ami ezzel kapcsolatos. Úgy jöttem ide, hogy nem tudtam horgolni. Zsuzsa néni nagyon türelmesen, lassan megmutatta, hogyan kell. Minden órán kis jutalomban részesülünk, mivel cukorkával vár minket. Zsuzsa néni mindig valami új dolgot talál ki, így sosem unalmas a szakkör. Mindenki a saját tempójában haladhat, nem siettet senkit. Nagyon szeretem ezt a szakkört, remélem, jövőre is indul. **Nagy Ramóna**

Szénási Imre hatszoros világrekorder úszónak kívántunk emléket állítani a róla elnevezett **emlékúszással**. Mivel szeretek úszni és a kihívásoktól sem riadok vissza, ezért én is

csatlakoztam az úszókhöz. Háromfős csapatokban, váltással akartuk teljesíteni a 26 km-es távot mindössze 100 perc alatt. Én összesen 75 hosszt úsztam, ez kb. 2 km. Kicsit fárasztó volt, de az, hogy ott lehettem, nagy élmény. Az úszások, váltók közötti pihenés jó hangulatban telt, sokat nevtünk és biztattuk egymást. Sajnos nem sikerült teljesítenünk a 26 km-t, de elégedettek vagyunk, mert mindössze 1 km hiányzott. Ha jövőre ismét

megpróbáljuk, részt veszek az eseményen ismét. **Kaszab Dávid**

A művészet és én

„Zsenialitás nincsen megszállottság nélkül.”

Szerb Antal

Az éneklés számomra nem egy tudatosan választott út volt, hanem egy váratlan felismerés. Először egy Ki mit tud?-on énekeltem emberek előtt, és addig a pillanatig nem is tudtam, hogy képes vagyok rá. Ez az élmény meghatározó volt: ott kezdődött minden.

A kollégiumban rengeteg lehetőségem adódott arra, hogy megmutassam magam. Teaházak, évnyitók, évzárók és különböző ünnepségek mind hozzájárultak ahhoz, hogy egyre magabiztosabb legyek a színpadon. Egy éven keresztül Lukácsi Enikő magánénektanárhoz jártam, aki sokat segített a technikai fejlődésemben. Emellett a kollégiumban Ruchárd Mária tanárnővel is sokat dolgoztam együtt, akinek szintén rengeteget köszönhetek.

Az évek során számos versenyen vettem részt, ahol sok szép eredményt értem el. A legutóbbi ilyen megmérettetés a „Tehetséggála” volt, amelyet Kaposváron rendeztek meg. Ezek az alkalmak nemcsak a fejlődésemet segítették, hanem megerősítettek abban is, hogy jó úton járok.

Számomra az éneklés sokkal többet jelent, mint egyszerű hobbi. Azért énekelek, hogy valamit közvetíteni tudjak az emberek felé – érzéseket, gondolatokat, történeteket. Amikor énekelek, úgy érzem, igazán önmagam lehetek. De a saját dalaimon keresztül még inkább ki tudom fejezni az érzéseimet. Kevesen tudják rólam, hogy dalokat is írok, ezért meg is lepődtek, amikor bemutattam a Teaházban a legújabb szerzeményemet, az Álom c. dalt.

Ma már minden alkalmat megragadok, hogy énekelhessek. Ez lett a hobbim, de egyben a szenvedélyem is. A repertoárom széles, sok műfajt énekelek pl. blues, pop, jazz., A kedvenceim: Amy Winehouse, Tóth Andi, Adele. A jövőben szeretném tovább fejleszteni magam, és komolyabban is foglalkozni az énekléssel, hogy még többet adhassak át a közönségnek.

Várkonyi Andrea

Számomra a művészet nem egy külön világ, hanem egyfajta nyelv, amin keresztül jobban megértem önmagam. Nem mindig hangos vagy látványos – sokszor inkább csendes, észrevétlenül húzódik meg a mindennapokban. Egy dallamban, egy verssorban vagy akár egy festmény színeiben ott van valami, amit szavakkal nehéz lenne pontosan kimondani.

A művészet azért fontos nekem, mert tükröt tart. Néha olyat mutat, amit nem akarok látni, máskor meg olyat, amire szükségem van. Képes kizökkenteni, elgondolkodtatni, vagy egyszerűen csak megállítani egy pillanatra. És talán pont ez benne a legértékesebb: hogy nem hagy közömbösnek.

Nem gondolom, hogy a művészet csak azoké, akik alkotnak. Az is kapcsolat vele, ha figyelünk rá. Ha hagyjuk, hogy hasson ránk, hogy kérdéseket tegyen fel bennünk, vagy hogy egy kicsit átírja azt, ahogyan a világot látjuk. Számomra a művészet nem válaszokat ad, hanem lehetőséget arra, hogy jobban kérdezzek. **Gáspár Léda**

Egészen kiskorom óta komolyan érdeklődöm a zene iránt. Ebben óvónő édesanyámnak hatalmas szerepe volt, aki nem kevés időt és energiát fektetett kulturális fejlődésembe. Édesapámmal az alapítótagok egyikei voltak a falunkban működő Vox Unitatis vegyeskarnak. Otthon viszonylag sok népi hangszerünk volt (tilinkó, körtemuzsika, doromb), így ezekhez én is könnyűszerrel hozzáférhettem. Középső csoportosan megtaláltam anyukám germán fogású szopránfurulyáját, még aznap

megtanultam rajta pár gyerekdalt, melyeket a közelgő őszi bemutatókon elő is adtam. Ezeket hallván jövőbeli furulyatanárom felajánlotta, hogy helytelen hangszerfogásom ellenére is foglalkozna velem, amint elkezdem az első osztályt. Elsőben tehát már zeneiskolában folytattam a furulyázást, harmadik osztályban pedig már zongoraórákra is jártam. A karantén alatt elkezdtem autodidakta módon gitározni tanulni, amelyet a kollégiumban fejlesztettem tovább, majd versenyeken és fellépéseken kamatoztattam. A Klebi All Star zenekarhoz csatlakozva énekelni is volt lehetőségem, valamint olyan emberekkel találkoztam, akik segítettek kiteljesedni ebben. A zene születésemtől fogva végigkísért, és örökké az életem egy biztos pontja marad. **Varjaskéri Anna**

Nagyon szeretek rajzolni, az általános iskolában képzőművészeti szakkörre jártam, ahol főként grafitképeket készítettem. Mivel ez tevékenység megnyugtat, ráadásul teret enged a fantáziámnak, így nem volt kétséges számomra, hogy a kollégiumi Festőműhelybe csatlakozom. Ott új technikákat ismertem meg, és kiderült, hogy pasztellel szeretek és tudok leginkább dolgozni. Készítettem már portrét, újabban pedig vasúti sínrendszereket festek. A szakkör lehetőséget ad az elmélyült munkára. Miklós bácsi segítségével rengeteget fejlődtem, több díjat is kaptam az elmúlt két évben. A Helikonra azt a két pasztellképemet választottam,

Horváth Richárd Noel

amelyekre a legbüszkébb vagyok, sok-sok órát töltöttem a kidolgozásukkal. A két kép a napszak két végpontját, a pirkadatot és az éjszakát ábrázolja egy komplex sínrendszeren keresztül. A festészetben az a jó, hogy a művész nemcsak a saját fantáziáját vetíti ki, de a nézőt is arra készíti, hogy mögé lásson.

A tánc számomra több mint egy hobbi – az életem része. Amikor táncolok, ki tudom fejezni az érzéseimet szavak nélkül is. Segít vezetni a feszültséget, és feltölt energiával. A zene és a mozdulatok összhangja szabadságérzetet ad. A tánc megtanított kitartónak lenni, mert minden lépés mögött sok gyakorlás áll. Fejlesztette az önbizalmamat is, hiszen egyre bátrabban merek megmutatkozni mások előtt. Közben rengeteget tanultam a testemről és annak határaitól. A táncban mindig van hova fejlődni, ezért folyamatos motivációt ad. Számomra egyfajta menedék, ahol elfelejthetem a mindennapi problémákat. A próbák és fellépések során barátokra is találtam. A közös élmények még szorosabbá tették ezeket a kapcsolatokat. A színpadon állni különleges érzés, amit nehéz szavakba önteni. Ilyenkor egyszerre vagyok izgatott és boldog.

A tánc segít abban, hogy önmagam legyek. Úgy érzem, nélküle már nem lennék ugyanaz az ember. **Buruts Letícia**

A Helikon számomra felejthetetlen élmény volt. Népdal kategóriában indultam, ahol a Kerülöm a házatokat című roma hallgatót, valamint az Ederlezi című dalt adtam elő három nyelven: magyarul, románul és szerbül. Nagy öröm volt számomra, hogy kiállhattam a közönség és a zsűri elé és megmutathattam mindazt, amit a zene számomra jelent.

A fellépés különösen emlékezetes marad, hiszen produkciómmal elnyertem a kategória fődíját, emellett arany minősítést is kaptam. Ez hatalmas visszajelzés volt számomra, hogy a

befektetett munka és gyakorlás meghozta gyümölcsét.

A Helikon során nagyon sokat tanultam. Megtapasztaltam, milyen fontos a szemkontaktus a közönséggel és a zsűrivel, valamint azt is, hogyan lehet egy dal mondanivalóját hitelesen átadni az előadás során. Rájöttem arra, hogy a sikerhez nemcsak a jó hang, hanem az érzelmek közvetítése is elengedhetetlen.

Bár a népdalok különösen közel állnak hozzám, emellett a hangszeres játék és a versmondás is fontos része az életemnek. Idén vers kategóriában nem indultam, de ezen a területen is megmutattam már magam, és továbbra is fejlesztem tudásom. Mindig arra törekszem, hogy a lehető legjobbat nyújtsam, hiszen maximalista vagyok, és számomra fontos, hogy minden a legjobban sikerüljön.

Összességében a Helikon nemcsak verseny volt számomra, hanem egy olyan tapasztalat, amely önbizalmat adott, fejlődési lehetőséget biztosított, és még inkább megerősített abban, hogy érdemes foglalkoznom azzal, amit igazán szeretek. **Völgyi Krisztina**

A *Helikon* megszervezése közel 200 éves múltra vezethető vissza. Gróf Festetics György 1817-ben szervezte meg első alkalommal a kulturális eseményt, amely azóta többször is átalakult. Az alapkoncepció azonban változatlan. A középiskolás diákok számára teremt alkalmat bemutatkozásra és egyben versengésre, immár 20 művészeti kategóriában. Ebben a tanévben kollégiumunk diákjai ismét kiemelkedő eredményeket értek el a neves rendezvényen. Gratulálunk a résztvevőknek és a felkészítő tanáraiknak!

<i>Mínősítés</i>	<i>Név</i>	<i>Kategória</i>
Fődíj +arany	Gáspár Léda	Irodalmi alkotás
Fődíj +arany	Völgyi Krisztina	Folklór népdal (Felkészítő tanár: Ruchárd Mária)
Ezüst	Buruts Letícia	Modern tánc (Felkészítő tanár: Ruchárd Mária)
Ezüst	Gáspár Léda	Versmondás (Felkészítő tanár: Ruchárd Mária)
Bronz	Huszár Réka	Komolyzene- hangszer
Bronz	Paradox 2.0	Színjátzás (Felkészítő tanár: Ruchárd Mária)
Bronz	Horváth Richárd Noel	Vizuális művészetek (Felkészítő tanár: Kurucz Miklós)

Pegazus

Nagy Ramóna évek óta versekbe önti érzéseit, élményeit, gondolatait. Rami sokoldalúsága a versek témáiban is megmutatkozik. *Vannak dolgok, amelyek szinte mindenkit foglalkoztatnak: szerelem, szeretet, jövő... és van, amin csak néhányan gondolkodnak el- ilyen a csönd.*

Egy nap

Egy nap nem leszek gyerek.
Nem érdekel majd senkise.
Egy nap boldogan kelek fel,
Maga a vidám szó leszek.

A barátaim megcsökkennek,
Elengedek minden lelket.
Szívem csak egy emberé lesz,
Ahogy az ő szíve enyém.

Egy nap kiállok magamért,
Nem vonulok hátréba én.
Egy nap diplomám kézben lesz.
Dicsekedni fogok vele.

Egy nap anya nem kísér el,
Nem kerget majd ágyba este.
Szorosan átölel engem,
Kedvesen fog engedni el.

Egy nap mellettem lesznek,
Kiket mindennél jobban szeretek.
Egy nap nem szomorkodok
A rosszakaratú emberek gonoszságain.

Csőnd

A csönd néha több mindent mutat.
Mutathat olyan utat,
Mire senki nem gondolt.
Sőt, nem is mert odafordulni.

Vegyük az embert.
A világunk központi személyét:
Minden nap beszélünk, de
A szóról nem tudjuk, mennyire igaz.

De a csöndben az arc
Mindent elárul, kimutathat.
Benne van a mélység,
Melynek van sok-sok jelentése.

Egy kis mosoly, haragos tekintet
Rögtön elárul egy érzelmet,
Melyet szóból nem biztos, hogy értenénk.
A csönd maga a jelentés.

Ami megmondja mit jelent az élet,
Nem sivár hétköznapi, nem
Amit mindennap megélünk,
Hanem az a kis énidő, egyedül.

Hol mindent át lehet gondolni,
Mit tettünk azért ma, hogy
Ez az énidő olyan legyen,
Amire szívesen tekintek?

Megértette velem, miért történt
Az, ami egésznap gyötört,
Vagy épp kicsit a felgyorsult világból
Kikapcsolva, nyugalomra int.

A csönd maga a mentőkötél,
Mi kihúz a sötétből,
Ami nem tart öröké.
De mégis, szívünk öröme.

A csönd, számomra az öntudat,
Felismerése az új dolgoknak.
Ahol kibontakozom az érzelmeimnek,
Ahol bármit megtehetek

Versenyzünk a kollégiumban

Az előző két évben angolból indultam egy másik csapattárrsal a **Nyelvelünkön**, viszont most úgy hozta a sors, hogy németből fogok indulni, és így kötöttem ki Kinga mellett. Ő már régóta tanul németül, de én eléggé kezdő vagyok, ami miatt féltünk is egy kicsit. Ez a verseny megmutatta, hogy talán nem is vagyok olyan rossz ebben a nyelvben sem. Ettől függetlenül biztosak voltunk benne, hogy helyezést nem fogunk elérni, ezért is

volt olyan nagy a meglepődésünk, amikor meghallottuk a nevünket. Végül 3. helyen végeztünk, aminek nagyon örültünk. Volt olyan feladat, amivel meggyűlt a bajunk (például az, ahol spirálban voltak összevissza betűk és azok között kellett igéket találni), de a dalszöveg-kiegészítő feladat idén is nagyon élvezetes volt. Az egyik legjobb feladat szerintem az volt, amiben Németországról voltak kérdések. Ez már ismerős volt az előző évekből, annyi különbséggel, hogy azok Angliáról szóltak. Valószínűleg jövőre is indulok, de akkor már az angol 2. és a német 3. hely mellé egy 1. helyezés a cél. **Szabados Mercédesz**

Ugyan, én idén nem terveztem indulni, de mikor megtudtam, hogy Mercivel indulhatok, igencsak megörültem. Szeretem a kihívásokat és én ugyan sok éve tanulom a nyelvet, mégsem vagyok magamban biztos. Az előző évben is egy kezdő németes csapattársam volt, akivel 5.helyet értünk el. Így hát nem is volt kérdés, hogy megpróbálom újra. Igaz, nem sok esélyt láttunk a helyezésre, de nekivágtunk, és egy percig sem bánom. **Nagy Kinga**

Eredmények

<i>Helyezés</i>	<i>Angol</i>	<i>Német</i>
1.	Bocor Karina - Gróznér Alexa	Rácz Bence és Apali- Szabó Benedek
2.	Pinterics Hanna - Páva Olívia	Várkonyi Andrea - Buruts Letícia
3.	Orsós Szilvia - Juhász Dóra	Szabados Kíra Mercédesz - Nagy Kinga

A verseny szervezői: Horváth Kamilla, Fenyvesi Zita, Szép Hedvig Anna, Völgyesi Réka, Kanyar Szilvia és Illés Sarolta projektvezetők

Az idén a **Tudás fáját** a csoporttársaim szervezték, ezért is nagy örömmel vettem részt a vetélkedőn. Kíváncsi voltam arra, hogy a fiúk milyen feladatokat találtak ki Ildi nénivel együtt. Nem csalódtam, mert jó kis feladványokat készítettek. Némelyik fogós volt, de próbáltuk a legjobban megoldani a többiekkel. Ahogy a fotón is látszik jó volt az együttműködés és élveztük a versenyt. Nekem a zászlós feladat tetszett a legjobban, mert szeretem a földrajzot.

Orsós Dávid

Eredmények

<i>Helyezés</i>	<i>Csapat 9-10. évfolyam</i>	<i>Csapat 11-12. évfolyam</i>
1.	Balu bá' csoportja Bálizs Balázs- Lukács Noel- Tüttő Zsombor-Weisz András	S. Kati néni Csonka Csenge- Csonka Natália Horváth Dorina- Völgyi Krisztina
2.	Lívia néni csoportja Czene Nóra Napsugár- Kovács Dóra- Nagy Kinga- Pájer Maya Alexandra	Viki néni csoportja Bálint Barnabás-Horváth Levente Kovács Zsigmond-Simor Hanga
3.	Tünde néni csoportja Belovárecz Sára-Gazdag Kincső Nagy Boróka-Tóth Rózsa	Csaba bácsi csoportja Kliment Zalán-Solymosi Andrea Varjaskéri Anna

A verseny szervezői: Babos Barnabás, Csiké Barnabás, Péter Hunor, Hopp Csongor, Tankovicsné Trapp Ildikó projektvezető

...és az intézményen kívül

Számomra a „**Versengőn**” részt venni különleges és izgalmas élmény volt. Már önmagában az is motivált, hogy egy könyvet nemcsak elolvasni kellett, hanem igazán meg is kellett érteni. Idén Kiss Judit Ágnes-től a Kórház az osztályteremben című könyvet választottuk a kínálatból. Olvasás közben sokkal jobban figyeltem a részletekre, a szereplők jellemére és a történet fordulataira, mert gyakorlottként már tudtam, hogy ez nagyon is szükséges az elgondoltató feladatokhoz. Sokszor visszalapoztam egy-egy részhez és jó alaposan újra átolvastam őket. A feladatok közül voltak könnyebbek és nehezebbek is. Nekem a kifejtős kérdések tetszettek a legjobban, mert így szabadon megfogalmazhattam a véleményem.

Ez volt a harmadik alkalom, hogy a csapattársammal részt vettünk ezen a versenyen. Eddig kiemelkedőbb eredményt nem sikerült elérnünk, de végül a kitartó próbálkozásunk meghozta gyümölcsét. Első helyezést értünk el. Nagy volt az öröm, mert nem igazán számítottunk rá.

Összeségében én nagyon élveztem mind az olvasást, mind a közös munkát a csapattársammal. Hasznos alapokat nyújtott a történelem tudásomban, amit a későbbiekben biztos fel tudok használni. Igazán beleláthattam az 56-os forradalom és szabadságharc világába, ami engem nagyon megérintett.

Hosszas tanakodás után arra a döntésre jutottunk, hogy a csúcson kell abba hagyni, így jövőre nem veszünk részt a versenyen. De nagyon drukkolunk mindenkinek és kellemes Versengőzést kívánunk! **Orsós Ágnes**

Eredmények

<i>Helyezés</i>	<i>Csapat 9 AJTP</i>	<i>Csapat 9-10. évfolyam</i>
1.	Könyvimádók Péter Dorottya-Nagy Boróka Véda	Ctrl+win Orsós Ágnes -Szabados Mercédesz
2.	Army Girls Pápa Zsófia -Huszár Réka	Hupikék Törpikék Gerencsér Tímea -Nagy Kinga
3.	Törpillák Nagy Ramóna- Belovárecz Sára	

A diákokat Bertók Viktória tanárnő készítette fel. Az országos levelezőverseny szervezője Tankovicsné Trapp Ildikó tanárnő.

Eredményeink

Egyéni

<i>Helyezés</i>	<i>Név</i>	<i>Verseny</i>	<i>Felkészítő tanár</i>
1.	Völgyi Krisztina	Bertók László versmondó emléktverseny Nagyatád	Ruchárd Mária
2.	Völgyi Krisztina	Ady Endre Országos Versmondó Verseny	Ruchárd Mária
2.	Völgyi Krisztina	Papp Árpád Szavalóverseny	Ruchárd Mária
2.	Várkonyi Andrea	Tehetségtanács könnyűzene kategória Kaposvár	Ruchárd Mária
3.	Samu Kitti	Regionális énektverseny Pécs	Ruchárd Mária
3.	Gáspár Léda	Papp Árpád Szavalóverseny	Ruchárd Mária
3.	Gáspár Léda	Tehetségtanács versmondás kategória Kaposvár	Ruchárd Mária
Különdíj	Gáspár Léda	Bertók László versmondó emléktverseny Nagyatád	Ruchárd Mária
Arany+ Reménység- díj	Gáspár Léda Völgyi Krisztina	Fedorka- SoseVOLT Versnap (Szekszárd)	Ruchárd Mária

Csapat

<i>Helyezés</i>	<i>Név</i>	<i>Verseny</i>	<i>Felkészítő tanár</i>
1.	Somogyi Pajtás Diósi Barbara - Horváth Krisztián – Lukács Luca - Óvári Dániel - Szilágyi Zsófia	Somogyi Értéktár megyei verseny	Lovász Erzsébet
2.	Könyvmajmok Andok Zsófi-Balogh Vanda- Kiss Alexa-Nagy Kinga	KAKUK Kupa városi verseny	Lovász Erzsébet
3.	Kovács Dóra – Yermolaieva Ivanna	Városismereti verseny városi rendezvény	

Kollégiumunk a Jobb Veled a Világ Alapítvány pályázatán elnyerte a **Boldog kollégium** címet. Molnár Éva tanárnő minden hónapban inspiráló környezetet teremt a Boldogság-sarokban, ahol mindig más-más téma kerül a fókuszba: hála, optimizmus, apró örömek élvezete, megküzdési stratégiák, megbocsátás...

Mitől is boldog egy kollégium?-tesszük fel a kérdést.

A kollégistáktól- érkezik a logikus válasz.

Szóval, mitől is boldog egy kollégista a Klebiben?

Barátok, a sportolási lehetőségek, a rengeteg program, a zenés teaház élményei, az összetartó csoportunk, a büfé, azaz Melinda, Évi néni, a csoportvezetőnk. *Benkő Fruzsina Noémi*

A nevelőtanárok nagyon segítőkészek. A szabadidő néha csekély, de nagyrészt elegendő. Unatkozni nem lehet könnyen, mert sok érdekes program van. A takarító néniknek hála szép tiszta és rendezett a kollégium. *Horváth László*

A társaság nagyon remek, és soha nincs unatkozás. Jók a szakkörök. *Nemes Dzszenifer*

A legnagyobb boldogság a kollégiumba, hogy sok a szakkör és sok mindent ki lehet próbálni. *Karnics Dávid*

Számomra a kollégiumban a boldogságot az jelenti, amikor este a szobánkban girl talkot tartunk a lányokkal. *Schneider Léna*

Azért vagyok boldog a kollégiumban, mert sok program van, és szép környezetben élünk. *Sz.Sára*

Számomra a boldogság a kollégiumban

- az, amikor egy hosszú nap után itt találkozom a barátaimmal, vagy amikor visszaérek és ebédelhetek egy finomat, és amikor jó programok vannak. *Dancs Regina*
- a szobatársaim és a barátaim, kézilabda szakkör. *Kovács Luca Hanna*
- az, hogy itt lehetek, és hogy ilyen jó közösség vesz körül. Mindenben segítenek a diáktársaim és a tanáraink. A boldogság: a szobatársaim, a programok és a zenés teaház. *Sárközi Szimonetta*
- az, hogy itt megtaláltam azt a közösséget, ami befogadott és megért, meg az, hogy minél több időt tölthetek a barátaimmal. *Nemes Henrietta*
- van röplabda, van ebédlő, van konditerem. *Ferenczi Krisztofer*
- a barátaimmal töltött idő, amit ha nem lennék kolis, sosem tapasztalok meg. Az ilyen szintű összetartozás, már-már testvériség. Egy olyan életre szóló kötelék, amely semmihez sem hasonlítható. *Jemerik Csenge*
- az, hogy nem lehet unatkozni, és mindig összefutok a haverokkal. *Horváth Zsolt Milán*
- az, hogy itt lehetek, új embereket ismerhetek meg, és azokkal lehetek, akiket szeretek. *Dávid Luca Virág*
- a szakkörök, főleg a rajz és a röplabda. Szeretem a zenés teaházat, a közösséget, a barátokat. *Horváth Richárd Noel*

A boldogságot számomra a kollégiumban a barátok és a velük töltött idő, a szakkörök, a csoporttársak, a csínyek és a rosszaságok (amiket néha elkövetünk), a kimenő idő, a közös étkezések, a komoly vagy vidám beszélgetések, a közös játékok, a kolis diszkók, és végül, de nem utolsósorban az együttlét jelenti. *Monostori –Koós Bulcsú*

Az „Így látom a világot, ha boldog vagyok” pályázatra **Huszár Viktória Laura** egy versben foglalta össze gondolatait, írta le érzéseit, míg **Márványi Luca Hanga** egy grafikát készített.

Boldogság

Sokan kérdezték már tőlem,
mi ad nékem boldogságot.
S erre csak azt feleltem én:
Nyáron a nap fényes melege,
mi oly lágyan cirógatja arcomat.
A víg májusi csöndes zápor illata,
mikor áztatja az út betonját.
Messze elterülő téli havas tájon,
felkelő nap megcsillanó arany sugara.
Alant a völgyben elterülő őszi táj,
mit ha fú a szél szinte lángra borul az.

Sokan kérdezték már tőlem,
mi nékem a szerelem.
Erre én csak azt feleltem:
A perzselő nyári nap csókja,
ahogy vöröslő nyomot hagy bőrömön.
Tavasszal mikor nyílnak a virágok,
beterítve illatukkal az egész világot.
Télen a levegőben kavargó hópelyheket,
mik pajkos táncot járnak egymással.
Őszi fák lombján átszüremlő fény,
ami vidáman mosolyog le reám.

Sokan kérdezték már tőlem,
mi nékem a szomorúság.
Erre csak mérgesen feleltem:
Bennem szomorúság lakozik,
de lelkem mégis sokszor felderül.
Életünk teli vannak apró örömmel,
de rejtve vannak előttünk.
S csak az találja meg őket,
ki lassan nyitott szemmel jár.

A Zichyben grafika szakon tanulok, ezért ez nem meglepő, hogy az érzéseimet elsősorban vizuálisan fejezem ki. Számomra a boldogság egy felszabadult örömteli érzés, ami ebben a munkámban is elég erőteljesen megmutatkozik. Ez egy linónyomat, amelynek elkészítése több részből álló, meglehetősen időigényes folyamat. Az alkotást linóleumra készítettem, majd linómetsző késsel kivágtam, végül préssel lenyomtattuk. A visszajelzések alapján a pályaművem keresztül át tudtam adni a boldogság érzését másoknak is, aminek nagyon örülök.

*Kalendárium,
avagy élményeink képekben*

Szeptember

A beköltözés pillanatai

A nevelőtanárok bemutatkozása

Ismerkedős aerobik

Október

A zene világnapján

Klebi cica

Emlékezünk

November

Emléktábla -avatás

Mindenki ropta a szüreti bálon

Együtt

December

Itt járt a Mikulás!

Tanárainknak is van csúnya pulcsija... és futnak is

A karácsonyest meghitt pillanata

Január

Az I. Klebelsberg jótékonyági bál műsorát a diákok állították össze

A magyar kultúra napján

AJTP kiállítás

Február

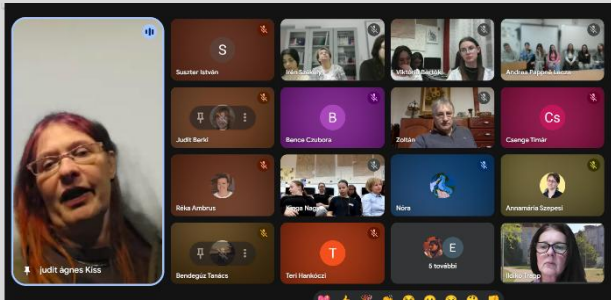
A Nyelvelünk vetélkedő legjobbjai

Tudás fája, az eredményhirdetés pillanatai

Farsang

Március

A VI. Versengő eredményhirdetését Kiss Judit Ágnes íronő tette emlékezetessé

Március 15.

Húsvéti kézműves-foglalkozás

Április

Ballagás

Május-Június

Akik sokat tettek a kollégiumért

Projektbemutató: az elmélet és a gyakorlat

A kihívás napján mi is sportoltunk

